

ՏԵՇԵՎՈՒՄՆԻ

ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԻ ԳՐԱԴՐԱՆՑԻ Հ.Բ.Ը ՄՐՊՈՒԹՅԱՆ

ՀԱՅՈՒԹՈՒ

مجلة جمعية القاهرة الخيرية الأرمنية العامة

٩١٩٦٣٦ تليفون

١٥ شارع عماد الدين بالقاهرة

المدير المسؤول : هـ. هبجيان

ՀՀՀՄ

ԱԴԱՄԱՆԴԱՅԻ ՅՈՒԹԵԼԵԱՆ

1906 - 1981

ԿՈՂՔԻ ՆԿԱՐԸ

Ցկեանս նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեան և
Փոխ նախագահ Տիար Էտուլրս Մարտիկեան
ըշապատուած Աղեխանդրիոյ Հ. Մ. Լ. Մ. -
Նուպարի դեռասի ղեկավարներով:

Հ. Բ. Լ. Մ. - ի Գանիրէի Մասնաժողովի փափա-
ռով «Տեղեկատու» պարբերաթիւն խմբա-
գրութիւնը ստանձնած է Պրճ. Տիգրան Գէորգեան:

Դիւան
Գանիրէի Մասնաժողովի

ՏԵՇԿԱՏՈՒ

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

Հ. Բ. Ը. Մ. Ի ԵԳԻՊՏՈՍԻ ԶՐՁԱՆԱԿԻ

ԻԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԻՍ - ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1981

Բարեգործականը այսօր կը զտնուի իր պատմութեան աղամանդակուռ հանգրուանին, ուր 75 տարուան վսեմ ու բովանդակալից կեանք մը կը խտանայ՝ դառնալու համար լուսավառ կէտ մը մեր պատմութեան ժառանի մէջ:

Անցեալը զոհունակութիւն կու տայ մեզի, կ'ոգեշնչէ մեզ սակայն մեր աշխերը կ'ուղղուին դէպի մեր լուսավառ ապագան:

Այսօր նոր երեսյը ներ, զարուքահայ անստոյզ պայմաններ աւելի եւս անհրաժեշտ կը դարձնեն Բարեգործականի գոյատեսումն ու ծաւալումը ըսդիւքի տարածքին:

Ազգապահանումի հրամայականը այսօր եւս կը պարզուի ամէնէն սուր քննոյքով եւ մենք վճռականութեամբ կը դիմացրաւենք զայն, այն անխախտ համոզումով քէ մեր աշխարհացրի անդամակցութիւնը ունիթք մեր կողքին՝ այս վճռական պայքարին մէջ:

Մենք զիտակցութեամբ պատասխանատուութեամբ եւ արիութեամբ պիտի ընդառաջենք մեր պատմութեան պատգամին, բազմապատկելով մեր տալիքը ազգին, անեցնելով մեր հոգեկան հարստութիւնները, ի պայծառութիւն մեր փառապանծ ազգին եւ մեր անկորնչելի իտկալներուն:

Այսօր կը հնչեն ցնծութեան զանգերը զաղութ ու սիրտէ սիրտ, տօնախմբելով Բարեգործականի Շհամեայ Յոբելեանը, մինչ մեր ժայլերը ինքնակտահ կերպով կ'ուղղուին դէպի պայծառ հարիւրամեակ:

Ապրիլ, 1981

Ա. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
ՆԱԽԱԳԱՀ

ԲԱՐԻ ԽՕՍՔ՝ ԲԱՐԻ ԳՈՐԾԻՆ

ՀԲԸՄ ... Ընդամենք չորս տառ, որոնք սակայն բազ յայտնի են աշխարհի չորս ծայրերում ապրող բոլոր հայերին:

Ի տարրերութիւն պետութիւնների եւ երկրների, Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը սահմաններ չունի, տարածուած է հողագնդի բոլոր հորիզոնականներում եւ միջօրէականներում եւ բառիս բուն իմաստով անսահման է. ինչպէս իր բարութիւնն ու բարեգործութիւնը . . . :

Անսահման, աշխարհով մէկ ցրուած եւ տարածուած, բայց եւ մի ու միաբան ինչպէս աշխարհասփիւր հայերի սէրն ու կարօտը դէպի իր մայր հայրենիքը . . . :

Զկայ աշխարհում մի հայաբնակ երկիր. որտեղ հասած չլինի ՀԲԸՄ-ի բարեգործ ձեռքը եւ չկայ սփիւրքում մի հայ, որն ուղղակի կամ անուղղակի զգացած չլինի այդ բարեգործ ձեռքի զերմութիւնն ու հոգատարութիւնը:

Իր դարաւոր, դժուարին պատմութեան ընթացքում հայ ժողովուրդն իր մասին բարի խօսք առողջներ կամ բարեխօսներ շատ է ունեցել ե՛ւ հայ, եւ օտարազգի բարեխօսներ, սակայն ցաւալիթօրէն ֆիշ է եղել բարի գործ անողների կամ բարեգործների քիւր, երբ իսկական հայրենասիրութիւնը նախ եւ առաջ գործի հայրենասիրութիւնն է . . . :

Այս առումով է, որ յատկապէս անկրկնելի եւ անզուգական է Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան դերն ու նշանակութիւնը:

Ողջունելով Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութիւնն իր փառաւոր յորելեանի առքիւ, անկարելի է, երախտազիտականու զերմ խօսք շասել այդ կազմակերպութեան զեկուվարեների հասցէին՝ երջանկայիշատակ Պօղոս Նուար փաշայից սկսած մինչեւ այժմեան նախազահ Ալեք Մանուկեանը, որ պատահական չէ, որ այդ բարի հիմնարկի ցմահ նախազահն է:

Եօթանասունինգամեայ յորելեանը աշխարհում ամենութեք արդամանիեայ յորելեան է համարում:

Ուստի արժէ, որ վերյիշելով մեր ժողովրդի գլխին եկած աղէտները եւ ՀԲԸՄ-ի մեծարժէք գործունեութիւնը, իմ իսկ սովոր վերափոխեմ ու բացականչեմ.

Զեզ ո՞վ եր ասում,

Մեզ սեղմէք այնիան,

Որ ՀԲԸՄ-ն . . . Ադամանդ դառնայ,

ԳէՈՐԳ ԷՄԻՆ

ՍՓԻՒՐՔԱՀԱՅՈՒԹԵԱՆ ՀԵՏ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱՊԻ

ԿՈՄԻՏԵՒ ՆԱԽԱԳԱՀՈՒԹԵԱՆ ՇՆՈՐՀԱԿՈՐԱԳԻՐԸ

Հ. Բ. Բ. Միութեան նախադահ

Պարոն Ալեք Մանուկեանին՝

Մեծայարդոյ նախադահ,

Մփիւռքահայութեան հետ Մշակութային Կապի
Կոմիտէն ջերմագին ողջոյներ է յլում Հայկական
Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան հիմնա-
դրման 75-ամեակի առթիւ եւ ցանկանում էլ աւելի
բեղմնաւոր ու արդիւնաւէտ գործունէութիւն։

Զեր Միութեան հայրենասիրական գործունէու-
թիւնը, որը եօթանասուն հինգ տարիների ընթաց-
քում ունեցել է բազմաթիւ գրական գրսեւորում-
ներ, անկեղծ ուրախութիւն է պատճառում մեզ։
Մենք բարձր ենք գնահատում Բարեգործականի
ազգանուէր ջանքերը՝ ի նպաստ հայապահպա-
նութեան, հայ ժողովրդի միասնականութեան ու
բարգաւաճման։ Մեծ է եղել Հ. Բ. Բ. Միութեան
ծառայութիւնը մասնաւորապէս մեր ժողովրդի
ամենաողբերգական օրերին, երբ աննախադէպ
ցեղասպանութիւնից փրկուած հայութեան բեկոր-
ները ցրուեցին աշխարհով մէկ։ Հազարաւոր հա-
յեր, անշուշտ կուլ կը գնային օտար ափերում
կործանարար հողմերին, եթէ չի լիներ Բարեգոր-
ծականի օգնութիւնը, նիւթական ու հոգեկան
նեցուկ լինելու պարագան։ Շնորհիւ հայ վարժա-
րանների, հայրենասիրական կազմակերպութիւն-
ների, սփիւռքի տասնեակ պարբերականների
եռանդուն ջանքերի, որոնք վայելել են Հ. Բ.
Բ. Միութեան նիւթական ու բարոյական հովա-
նաւորութիւնը, անդաստական հայը կարողացել
է պահել իր մայրենի լեզուն, իր ազգային դիմա-
պիծն ու ինքնութիւնը, ապադայի անմարելի
հաւատքը։

Մենք երբեք չենք մոռանայ ձեր Միութեան
օգնութիւնը նորաստեղծ Խ. Հայաստանին նրա
գոյութեան առաջին տարիներին, երբ աւելիների
ու մոլիբրների միջից նոր միայն բարձրանում էր
հայրենիքը։ Մենք երախտազիտութեամբ ենք
մտարերում Հ. Բ. Բ. Միութեան հիմնադիր գոր-
ծիչներին, որոնք իրապէս հայրենասէր հայոր-
դիներ էին։

Եթէ այսօր սփիւռքահայութեան հոծ գանգուած-
ները ապրում ու չնչում են այն վսեմ գիտակցու-
թեամբ, որ հայութեան ասպնջական հայրենիքը
և Հայաստանն է, դրանում մենք տեսնում ենք
նաեւ Բարեգործականի ջանքերի պառուղ։

Հոկտեմբեր 24, 1980 թուակիր ձեր նամակում
իրաւամբ գրել էիք, որ հայրենիքը «ոչ միայն
հպարտութիւն կը պատճառէ իր հայրենաբնակ
որդիներուն, այլեւ կը հանդիսանայ ներշնչումի
յորդ աղբիւր մը բովանդակ աշխարհի երեսին
ցրուած հայու բեկորներուն»։

Պարոն նախադահ, մենք թանկ ենք գնահատում
անձամբ եւ ձեր աւանդը։ Վերջին աւելի քան
քսանըհինգ տարիների ընթացքում լինելով Հ. Բ.
Բ. Միութեան անփոփոխ նախադահը, չէք ինայել
ոչ ձեր ոյժը, ոչ էլ սեփական միջոցները, որպէսզի
Բարեգործականը աւելի զօրանայ։ Զեր նախա-
ձենութեամբ Ալեք Մանուկեան Մշակութային
Հիմնադրամի ստեղծումը, ինչպէս եւ Ալեք եւ
Մարի Մանուկեան հիմնադրամի ամենամեայ յա-
ւելումը հնարաւորութիւն է տուել Բարեգործա-
կանին շատ աւելի ընդարձակելու իր գործունէու-
թեան ըրջանակները։ Սակայն, խնդիրը լոկ նիւ-
թական հարստութիւնը չէ։ Անդնահատելին բա-
րոյական արդիւնքն է։ Դուք ձեր գործունէութեան
մէջ առաջնորդուում չէք մարդասիրական վսեմ գա-
ղափարով։ Մեր ժողովուրդի հոգեւոր ու նիւթա-
կան դարաւոր արժէքները ներկայացնելով աշ-
խարհին, այլախօս հայ երիտասարդներին, դրա-
նով իսկ նրանց մէջ արթնացնում էք ազգային
ինքնադիտակցութիւնը, նպաստում հայապահպա-
նութեան սուրբ գործին։

Մեծարդոյ նախադահ, Հայկական Բարեգոր-
ծական Ընդհանուր Միութեան եօթանասուն հինգ
ամեակի առիթով մաղթում ենք ձեզ եւ Միութեան
կորովի գործիչներին քաջառողջութիւն, արդիւ-
նաւէտ գործունէութիւն՝ ի փառ մեր ժողովրդի
պայծառ ապագայի եւ ընդհանուր խաղաղութեան։

Սփիւռքահայութեան հետ Մշակութային
Կապի կոմիտէի նախագահութիւն

Հ. Բ. Ը. Մ.-ի 75-ԱՄԵԱԿԻ

ՅՈՒԵԼԵԱՆԱԿԱՆ ՇՐՋԱՊՏՈՅՏԸ

Հայկական Բարեգործական Բնդէանուր Միութեան ազամանդեայ յորելեանին տուիթով կաղմանկրպուած էր ըրջապտոյտուխուագութիւն մ' գէպի Միութեան հիմնագրութեան վայրը՝ Եղիպատու:

ԱՄՆ-էն եւ այլ վայրերէ քսանութ հոգինոց ղեկալար գէմքերու խումբը՝ գլխաւորութեամբ ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեանի եւ իր ազնիւթիկնոջ, Նիւ Եռքիչն մեկնեցաւ 1981 Ապրիլ 29-ին:

Պատկառելի խումբը նախ այցելեց Գահիրէ և Աղեքսանդրիա, ապա Նիկոսիա, Փարիզ և Լոնդոն: Բոլոր մասնակիցներն ալ՝ խանդակառ տապաւորութիւններով վերադարձած են Նիւ Եռք, Մայիսի 13-ին:

Նախագահին գլխաւորած շքախումբը ամէնուրք արժանացաւ ամենաջերմ եւ չքեղ ընդունելութիւններու:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ ՄԵԾԱՐԳՈՅ ՀԻՒՐԵՐՈՒՆ

Ցեանու Նախագահ Ալեք Մանուկեանի գլխաւորած խումբը Գահիրէ ժամանեց Ապրիլի 30-ին: Օդանաւակայանին պատուոյ հիւրերուն դահլիճին մէջ մեծարգոյ հիւրերը ընդունուեցան Եղիպատուի հայոց Գերաշնորհ Առաջնորդ Սրբազն Հօր, Հ. Բ. Բ. Մ.-ի Եղիպատոսի Կեղրոնական Յանձնաժողովի, Գահիրէի Մասնաժողովի, Հ. Մ. Բ. Մ.-նուապարի ատենապեաներուն եւ վարչական անդամներուն կողմէ: Հանգստանալէ Եռք, հիւրերը առաջնորդուեցան Հելիպոլսոյ «Երախոն» նորակառոյց պահելով:

Նախագահ իւ Տիկին Ա. Մանուկեան ու Առաջնորդ Սրբազն Հայր օդակայանի ապաման սրահին մէջ:

Մեծարգոյ հիւրերը օդակայանի շքամուտքին:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՀԲՀՄ-ի Ազամանդեայ յորելեանի տօնակառարութիւնը ոկտոբեր Մայիսի 1-ին, Հելիպոլսոյ Հ. Բ. Բ. Մ.-նուապար մարզարանին գեղատեսիլ պարտէցին մէջ, գոքթէյլ-ընդունել ութեամբ:

ՀՄՀՄ-նուապարի ատենապեա Պրի. Պրիգոր Շահպէնէրեան ականաւոր հիւրերը ողջունելի ետք, յաջորդաբար խօսեցան՝ ՀԲՀՄ-ի Կեղրոնական վարչութեան անդամ եւ Երիտրաբդական կեդրոնական յանձնախումբի ատենապեա Մեթր Պետքակեան, Միութեան փոխհախազահ եւ ԱՄՆ-ի Կեդրոնական Յանձնաժողովի նախագահ Պրի. Էյուլըրտ Մարտիկեան եւ ցկեանս նախագահ Ալեք-Մայնուակեան, որուն խօսքը կը ներկայացնեմք ստորեւ:

Նախագահ Ա. Մանուկեան Հելիոպոլս Հ. Բ. Բ. Մ. Մարզարանին մէջ:

Գերաշնորհ Սբբազան Հայր,
 Պատուարժան Վարչութիւն
 Հ.Մ. Հ.Մ. Նուպար Մարզական Միութեան,
 Սիրելի Բարեկամներ,
 Բարեգործկանի հիմնադրութեան Շնումեա-
 կին առիթով ամէնէն խոռովիչ զգացումը Մեծն Պօ-
 ղոս Նուպար փայալի յիշասակներուն դպչին է,
 անոր պատմական տպարանքին դիմաց կանոնիով՝
 վերապրին է Միութեան հիմնադրութեան պարա-
 գաները:

Դուք բախաւորութիւնն ունիք ամէն օր անց-
 նելու այդ ապարանքին առջևեն եւ ամէն օր հաղոր-
 դուելու այդ մեծ հայուն երազներէն:

Հ.Մ. Հ.Մ. Նուպար Մարզական Միութիւնը
 բազմաթիւ սերունդներու մարմնակրթական եւ ազ-
 գային զամարիարակութեան օրբանը հանդիսացած
 է: Այս յարկին տակ հասակ առած են Զեր ազգային
 առողջ շունչով մեծցած բազմաթիւ երիտասարդ-
 ներ, առօր Քանասայի թէ Ամերիկայի այլազան
 դաղութներէն ներս ծառայութեան լծուած են: Մենք
 տեսած ենք Հ.Մ. Հ.Մ. Նուպարի նախկին անդամ-
 ներ, որոնք աշխարհի ասրբեր քաղաքներուն մէջ կը
 շարունակեն այն գործունէութիւնը, որուն վարժ-
 ած էին այս կազմակերպութիւններու:

Մեզի համար միշտ հետաքրքրական եղած է
 գիտնալ թէ ինչո՞ւ այս կազմակերպութեան նախկին
 անդամները այնքան յարատեւութեամբ ու կամքով
 կը յարին մարզական ու միութեան կեանքին,
 նոյնիսկ ասկէ հեռանալէ ասրիներ ետք: Զեր այս
 մարզարանը տյցելելով ու ձանշալով Զեր, կը հա-
 մոզուինք թէ այսեղ սակածուած ընաանեկան եւ
 եղբայրական մթնոլորան է որ կը մզէ Զեր անդամ-
 ները շարունակելու իրենց գործունէութիւնը այլ
 կազմութներու մէջ, ջանալով սանդել այն մթնոլոր-
 ար որ դուք ունիք այստեղ:

Մեզի համար երիտասարդութիւնը առաջնա-
 կարգ աել մը կը գրաւէ մեր ազգային կեանքին
 մէջ. հայկական շունչով սաեղծուած մարզական,
 սկառաւական եւ երիտասարդական շարժումները ա-
 մէնէն աւելի կ'ազդեն երիտասարդի մը հագին վը-
 րայ եւ կը խմորեն անօր ազգային նկարագլրը: Այդ
 իմաստով ալ մեծ գեր մը վստահուած է Զեր կազ-
 մակերգութեան, ըլլալով ան Զեր ըրջանակի ամէնէն
 չին եւ աշխոյժ մարմինը:

Վստահաբար ընկերային զբացումներն ալ կա-
 րեւոր զեր մը կը գրաւեն այս կազմակերպութեան
 կեանքին ներս: Սակայն, անսոնք եւս ունին իրենց
 դերն ու արժէքը, որովհետեւ երիտասարդներն ու
 ընտանիքները կը պահէն իրարու մօտ: Այդ մօտիկու-
 թիւնը ունի իր ազգային եւ ընկերային նշանակու-
 թիւնը: Շատ հաւանաբար շատեր իրենց կեանքի
 ընկերը գտած են այս յարկին տակ եւ կազմած հայ-
 կական առօնմիկ բոյներ:

Այս երեւոյթը Ամերիկային զիտակով, շատ ա-
 ւելի նշանակալից եւ իմաստալից կը զաւոհայ: ար-
 դարեւ, վերջերս վիճակագրութիւններ հաստարա-
 կուեցան այստեղ, ցոյց տալով թէ նոյնինքն հայ

եկեղեցւոյ մէջ պատկուողներուն չախջախիչ մեծա-
 մասնութիւնը օտար կեանքի ընկեր մը ընտրած էր.
 պատճառները յստակ են անշուշա - քաղաքներու
 մեծութիւնը, հայութիւնն տարածուած ըլլալը եւ
 հայ երիտասարդներուն իրար չճանչնալը:

Ուրեմն, Զեր կազմակերպութեան նման միու-
 թիւններ կեսամական գեր մը ունին հայ կեանքին մէջ.
 անոնք հայ ընտանիքին երկարաձգումն են ընկերու-
 թեան մէջ, հայ ընտանիքին շարունակողները:

Ուրախ ենք պատեհութիւնը ունեցանք հան-
 դիպելու Ձեզի, ձանչնալու Ձեզմէ իւրաքանչիրը:
 Ձենք կրնար խոսանալ թէ Ձեզմէ իւրաքանչիրին
 անունը պիտի կրնանք վերյիշել, սակայն, Ձեր հա-
 րազատ դէմքերը, Ձեր ջերմութիւնը, Ձեր ստեղ-
 ծած այս տաք ու հայկական մթնոլորու միշտ պի-
 տի մնան մէր յիշողութեան մէջ:

Ծնորհակալութիւն Ձեր հիւրընկալութեան եւ
 ազնիւ խօսքերուն համար եւ յաջողութիւն Ձեր ա-
 պագայի գործունէութեան:

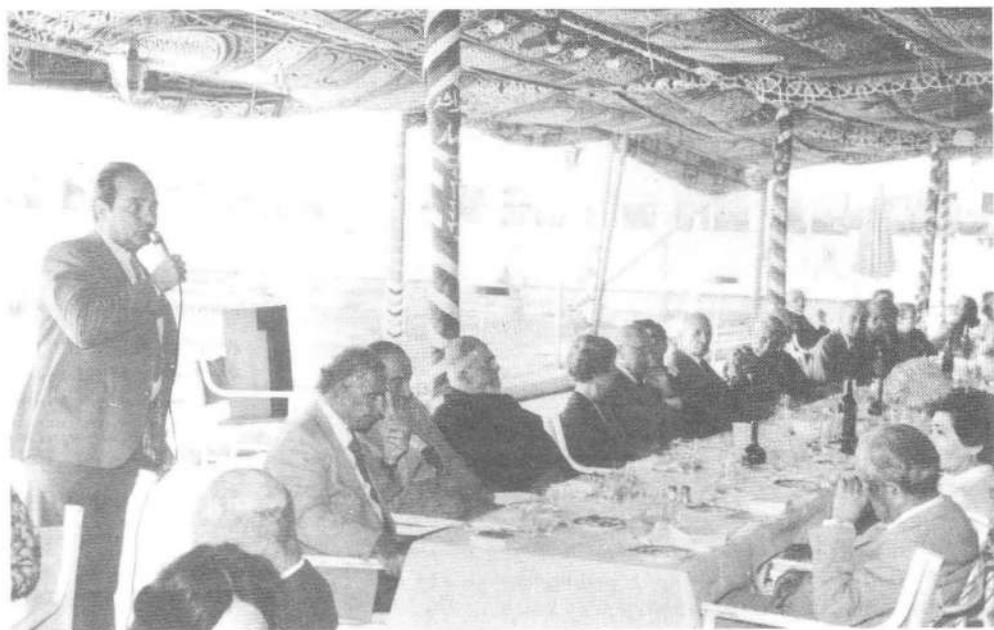

Մեծարքոյ հիւրերը եւ Հ.Բ. Ը.Մ. ի դեկալար դէմքեր Պօղոս Նու-
 պարի ապարանքին մէջ:

Մասնաւոր արտօնութեամբ բոլոր ներկաները
 այցելեցին մարզարանին կից գանուող Պօղոս Նու-
 պար փաշային ապարանքը, որ ներկայիս զինուորա-
 կան կեղրուատեղիի մը վերածուած է:

Բարձրաստիճան սպաներ բնկունելով հիւրերը՝
 առաջնորդեցին ապարանքին զանազան բաժինները,
 ապա հիւրասիրեցին բոլորին: Կեղրուատեղիին տնօ-
 րէն-հրամանատարը իր պաշտօնաւոնեւակին մէջ ըն-
 դունելով մեծարգոյ հիւրերը՝ լուսանկարուեցաւ ո-
 նոնց հետ:

Հիւրերը մտան այն սենեակը՝ ուր կը կարծուի
 թէ տեղի ունեցած է ՀԲԸՄ-ի հիմնադրութիւնը եւ

Հ. Բ. Ը. Մ. ի Գահիքէի մասնաժողովի կազմակերպած նաշկերոյ-
թին պատուոյ սեղանէն տեսարան մը:

Մեծարգոյ հիւրերը Հելիոպոլսոյ Նուպարեան Ազգ. Վարժարանի
բակին մէջ:

Ցկեանս Նախագահ Ա. Մանուկեան Հ. Բ. Ը. Մ. ի քարերար անդամութի Տիկին Սաքենիկ Ճ. Չազբի հետ:

Նախագահ Խ. Մանուկեան, փոխ նախագահ Ե. Մարտիկ- եան և Տիար Ռ. Կրեկըրի, Գալուստեան Ազգ. Վարժարանին մէջ:

առաջին ժողովը: Պատմական իրողութիւնը այն է՝ թէ հիմնադիր անդամները հաւաքուած են Պօղոս փաշային հօրենական ապարանքը, որ քաղաքին կեդրոնը կը զտուէր, իր հօրը անունով փողոցին վրայ: Ժամանակակիցի մը վկայութեամբ, Պօղոս նուալոր շատ ուշ փոխակրուած է Հելիոպոլսոյ նորակառոյց ապարանքը.

Նոյն օրը, կ. և. ժամը 2-ին, Հելիոպոլսոյ «Շեռաթոն» պանդոկին մէջ տեղի ունեցաւ Գահիրէի Մասնաժողովին կաղմակերպած փառաւոր ճաշկերոյթը, որուն ընթացքին խօսողները եղան՝ տեարք Յ. էպուէրձեան, Յ. Քէհեաեան, Ա. Պրլըտանեան, Մեթք Պ. Սեդրակեան, Տոքթ. Թ. Թորոսնեան և Միութեան փոխնախադահ Պրն. է. Մարտիկեան:

պարահանդէսը՝ բոլոր հիւրերուն եւ հոծ բազմութեան մը ներկայութեան:

Բացման խօսքը կատարեց եւ ապա հանդիսութիւնը վարեց Միութեան Եղիպասսի Կեդրոնական Յանձնաժողովի անդամ եւ Հ. Մ. Բ. Մ.-Նուպարի ժրաջան վարչական Պրն. Պերճ Թէրզեան: Յորեւ հանգան բազմայարկ կարկանդակը՝ «Հազար ու մէկ գիշերներ» սրահը բերուեցաւ ջահակիր սպասաւորներու ուղեկցութեամբ, օրուան կնքահայրերը՝ ցկեսնն նախագահին գլխաւորութեամբ, բոլորուեցան անոր չուրջ: Այս առիթով պէտք է յիշաւակել նաեւ, թէ ցկեսնն նախագահ Ալեք Մանուկեանի ծննդեան ութերորդ տասնամեակը կամբողջանար իր գլխաւորած Միութեան 75-րդ տարեղարձին:

Հելիոպոլսոյ Հ.Մ.Ը.Մ. Նուպարի կազմակերպած պարահանդէսին, պատուայ հիւրերուն սեղանը:

Մայիսի 2-ին, ցկեսնն նախագահ Ալեք Մունուկեան եւ իր չքախումբին անդամները այցելեցին Պօղոս նուպար փաշային ճեռակերար եղող երկու կրթական հաստատութիւնները՝ նուպարեան Ազգ, Վարժարան եւ Գալուստեան Ազգ, Վարժարան, Հ.Ա.Հ. Կոկանեան Սրահ, Հայ Գեղարուեստասիրաց Միութիւն, Հայկական Ընթերցարահ եւ «Արեւ» օրաթերթի խմբագրատունը, ուր ամէն տեղ եղաւ պատշաճ ընդունելութիւն:

Նոյն գիշերը՝ ՀՄԴՄ-Նուպարի վարչութեան կազմակերպութեամբ, գետահայեց «Նայլ Հիւթը» պանդոկին Հազար ու մէկ գիշերներ շքեղուոյն սրահին մէջ տեղի ունեցաւ յորեւեանակս ն

կիրակի օր՝ Մայիսի 3-ին, Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ մայր տաճարին մէջ տեղի ունեցաւ հանդիսաւոր պատարագ եւ հոգեհանգստեան պաշտօն՝ Հ.Բ.Բ.Մ.-ի բոլոր երախաւորներուն յիշաւակին: Արարողութեան ներկայ գտնուեցան մեծարդգոյ հիւրերը, յարանուանութիւններու հոգեւոր պետերը, ազգային եւ հասարակական զեկավար գէմքեր:

Ս. պատարագէն ետք, Առաջնորդարանի մեծ գահիձին մէջ տեղի ունեցած ընդունելութեան ընթացքին խօսք առաւ Քաղաքական ժողովի ատենապետ Պրն. Բ. Բրուտեան, ապա խօսեցաւ ցկեսնն նախագահը, որուն խօսքը կու տանք ստորեւ.

Գերածնորհ Առաջնորդ Սրբազնն Հայր,
Հոգեշնորհ եւ Արժանապատիւ Հայրեր,
Հոգեւոր Հայրեր,
Ազգային իշխանութեանց Յարդոյ անդամներ,
Բարեկամներ,

Եղիպատահայութիւնը խորունկ ակօններ ձգած է
սփիռոքի մշակոյթին ու պատմութեան վրայ: Եւ
այցելելով Զեր փառակերտ եկեղեցին եւ Առաջնոր-
դարանը՝ մարդ կ'անդքազանայ թէ ինչո՞ւ այս-
քան նշանակալից տեղ մը ունեցած է եղիպատահայու-
թիւնը մեր կեանքին վրայ:

Հինէն ի վեր հաստատուն հիմքեր ունեցած է
այս զաղութը: այլ ներշնչումը կուտան մեղի այս-
տեղ կառուցուած հաստատութեանց չինքերը: Ա-
նոնք կառուցուած են՝ մնալու համար: անոնք կա-
ռուցուած են՝ գեղեցիկ վկայութիւն մը բերելու գա-
ղութին անցեալի չեղ վառքին: Արդարեւ, այս զա-
ղութին պատմութիւնը եկեղեցական եւ աշխարհա-
կան պատկառելի առաջնորդներով փառաւորուած
է, եւ մենք տարոր վկայութիւնը կը տեսնենք իւրա-
քանչիւր քայլափոխին:

Այսօրուան ազգային իշխանութիւնը կոչուած է
ոչ միայն զեկավարելու գաղութին ազգային ու կր-
թական ներկայ կեանքը այլ շարունակելու եւ կեն-
դանի պահելու այն գեղեցիկ աւանդութիւնը որ ժա-
ռանգ մնացած է Զեղի անցեալի մեծ դէմքերին:

Մուտք գործելով այս ազգային հաստատու-
թիւններէն ներս, կարծէք Զեր ականջներուն գես-
կ'արձագանգեն ձայները Պօլոս Նուպարներու, Գրի-
գոր Եղիայեաններու, Տիգրան փաշա ա՛Ապրօներու
եւ այլց: Անոնց չունչն է որ տակաւին կը մնայ զա-
գութի զործունէութեան վերեւ:

Առաջ զնելով Եղիպատոսի օրհնեալ հոգին վրայ՝
մենք ամբողջ պատմութիւն մը կը վերապրինք եւ
կարծէք կեանքի կուզան այն մատուրականներու որ
չնչած ու ապրած են այս զաղութին մէջ եւ իրենց
աճիւններով սրբացուցած այս երկրին հողը մեզի
համար:

Գիտենք թէ դժուար է արժանուորապէս պա-
հազարն ու շարունակողը հանդիսանալ ազգային
խոչը ժառանգութեան մը: Սակայն, միեւնոյն
տան այլ ժառանգութիւնը կ'ողեւորէ Զեր այսօր-
ուան զործունէութիւնը, աւանդութեանց գծով
կ'ուզէ Զեր փայլերը գէպի շնարար եւ նոր հորի-
զոնները: Ազգային շափանիշները արլէն հաստա-
տած են, եւ անոնք անցեալին կուգան, միշտ կենդա-
նի չունչով մը: մինչ ուրիշ գաղութներ պէտք է
շափանիշներ հաստատեն եւ անոնցով կառավարեն
իրենց ազգային եւ ընկերային կեանքը:

Հաւանաբար գուք, կլանուած Զեր առօրհայի
զործունէութիւնը՝ չէք նշմարեր գեղակերտ կա-
մարները Զեր ատամարին ու Առաջնորդարանին, հա-
ւանաբար կ'անակէք նաև կարգ մը բացայաց ու-
րիշ երեւոյթիւններ: սակայն, զուրսէն այցելողը այդ
բոլորին մէջ կը տեսնէ եկող պատգամ մը,

Եղիպատահայոց այժմու Առաջնորդը կը շարու-
նակէ Թորգոն Արք: Գուշակեաններով հաստատուած
մտաւորական աւանդութիւն մը: Արգարեւ, Զին-
շնեան Սրբազնն, արժանաւոր հոգեւոր առաջնորդ
մը ըլլալով մէկտեղ՝ չորհալի գրող մըն է:

Եւ հակառակ զաղութիւնուրացման, եւ թերեւս
այդ իսկ պատճառաւ, Ազգային իշխանութիւնը ա-
ւելի միացած ու միակամ երեւոյթ մը կը պարզէ՝
Սուրբ Էջմիածնի հովանինին տակ: Եւ գաղութը ինք-
նին կը շարունակէ իր երեւմնին մշակութային հւ ըն-
կերպային գործունէութիւնը:

Հայաստանիայց Եկեղեցին միշտ զօրավիդ
կանդնած է Բարեկործականին եւ փսխակարգաբար
Բարեկործականը սատարած է Եկեղեցւոյ պայծա-
ռութեան ու ծաղկումին: Նոյնինքն Եղիպատոսի մե-
ծանուն Առաջնորդներէն եւ արժանաւոր գրագէտ

Գուշակեան Սրբազնն հետեւեալ խօսքերով արտա-
յալուած է մեր մեծ Միութեան մասին: —

«Բարեկործականը մէր մէջ այն կազմակերպու-
թիւնն է, ուր միշտ սակէլի գործ եղած է քան խօսք:

«Իր անունը՝ մէծ պատիւ մը, իր գոյաւթիւնը՝
սասոյզ բարիք մը, եւ իր գործունէութիւնը օրհնու-
թիւնը մը եղած է, եւ պիտի լինի մեր ազգին համար:
Ամենուս պարտն է գուրգուրալ անոր վրայ»:

Մեր կաթողիկոնները, պատրիարքներն ու ա-
ռաջնորդները միշտ բարձր գնահատած են Բարե-
կործականի ասացելութիւնը: Բնականարար Միու-
թիւնը իր ծննդավայրին մէջ հարկ էր որ տեղի եւս
գնահատուէր մէր ժողովուրդէն եւ ազգային իշխա-
նութիւններէն: Եւ վասահ ենք որ այդպէս ալ եղած
է իրուսութիւնը:

Վերջին տամնամեակներուն հաստատած ենք թէ
տեղոյն Բարեկործականի պատասխանատունները
կարեւոր պաշտօններ սատանած են նաև Ազգային
իշխանութիւններէն ներս, համեմատութեամբ մը որ
երեւմն շփոթութիւն պատճառած է հոգի: Սակայն,
կ'ուզինք հաստատել թէ ատիկա ասուզջ շփոթու-
թիւն մըն է: Քանի բոլորին նպասակները միեւնոյն
են: — Հայ մանուկներու զատիքարակութիւն, հայ
մշակոյթի եւ աւանդութեանց պահպանութիւն եւ
հայ Եկեղեցւոյ գոյաւուուում:

Մենք զնունակութեամբ հաստատացինք նաև
Եղիպատոսի բարեկանամ կառավարութիւնը եւս
միշտ բարեկանամ ու հոգածու վերարերում մը
յուցարեւած է հայ Եկեղեցւոյ եւ հայ գաղութիւն
նկատմամբ: Եւ մեր համայնքը այստեղ, հակառակ
Եղիպատոսի բոլոր զժուարութեանց եւ հերսոնական
մարտնչումներուն, պահպանած է իր զիմապիծն ու
զործունէութիւնը՝ զրադէս սատարելով երկրին
յառաջացմուն: Այս տամնութիւնը երկար պատմու-
թիւն մը ունի իր եափն: արդարեւ նուպար փաշա-
ներ, Յովհաննէս պէջ Եպոսութեաններ, Պօլոս Նու-
ուրաններ եւ այլ ականաւոր գէմֆեր իրենց ասզանըն
ու վարչապիտութիւնը ի սպաս զրած են Եղիպատոսի
պատասխան ժողովուրդին որ համարկանիք չերմ
զգացումներով կապաւած է մեր ժողովուրդին:

Այս առիթով կը վասփաքինք մեր զնահատանքի և երախապիտական ջերմ զգացումները յայտնել եղիպատճի ժողովուրդին նկատմամբ, որ այնքան անվերտպահ առանջտկանութիւն ցուցարկած է մեր ժողովուրդին նկատմամբ:

Եղիպատճայոր խաղաղութեան հիմնաքարն է՝ Միջին Արևելքի փոթորկալի կեանքին մէջ. մեր

անկեղծ բազմանքն է որ ահեական ու մնայուն զտոնայ այդ խաղաղութիւնը աշխարհի այս մասին մէջ, որպէսզի հայ զաղութը եւս չարունակէ իր սահեղազործ ու խաղաղ կեանքը Եղիպատճի մէջ:

Ենորհակալութիւն՝ մեզի հանդէպ ցուցարելուած ջերմ ու անկեղծ հիւրընկալութեան համար եւ յաջողութիւն բոլորիդ:

Առաջնորդ Սրբազն Հայրը Գահիրէի Ազգ. Իշխանութեան կողմէ Նախագահ Ա. Մանուկեանի կը յանձնէ յուշանուէր մը:

Մեծարքոյ հիւրերը Գահիրէի Հայ Կարողիկէ Առաջնորդարանին մէջ:

Յետմիջօրէին՝ ցկեանս Նախագահ Ալեք Մանուկեան այցելեց Հայ Կաթողիկէ Պատրիարքարան, ուր ընդունուեցաւ Վիճակաւոր Արհիսապատիւ Ռազմայէլ Եպս. Պայեանի, տեարք Պ. Պետիկեանի, Ժ. Միքայէլեանի եւ ուրիշ համայնքային ղեկավարներու կողմէ:

Մեծարքոյ հիւրերը Գահիրէի Ազգ. Առաջնորդարանի Դահլիճին մէջ:

75-ԱՄԵԱԿԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆԸ

Նոյն օրը՝ երեկոյեան, Ամերիկեան Համալսարանի «Ֆուրբթ Մեմորիալ» հանգիստարահին մէջ ակղի ունեցաւ ՀԲԸՄ-ի 75-ամեակի յորելեանական հանդիսութիւնը՝ Եղիպտոսի Կեդրոնական Յանձնաժողովին կազմակերպութեամբ, երեք լուրանուանութիւններու պետերան հավանաւորութեամբ։ Եւ ցկեանս Նախագահին նուխագահութեամբ։

Մասնաժողովի առենադպիքը Պրն. Ն. Տէօվլի-թեանի բացման խօսքէն ետք, յաջորդարար ելոյթ ունեցան՝ Պրն. Վ. Գաղոնձեան և Օր. Վանի և երսէրձեան (արտասանութեամբ), Պրն. Ա. Մազլումեան (դաշնակով), Տիկին Ա. Տէմիրձեան-Հորնշթայն (թու ջութակով), Հայ Գեղարուեստուիրաց Միութիւնը՝ պատմական չքերթով։ Օրուան բանախօսն էր Եղիպտոսի Կեդրոնական Յանձնաժողովի առենադպիքը Պրն. Յ. Համբիկեան։

Ցկեանս նուխագահութեամբ բաժնեց Հ. Բ. Ռ. Մ-ի և Հ. Մ. Լ. Մ.-Նուպարի վեթերան անդամներուն վկայագրերը, այս ասիթով վեթերաններու կողմէ խօսք տուաւ Պրն. Խ. Բէրսեան։

Գելքանորհ Արբազան Հօր փակման խօսքէն առաջ, խօսեցաւ ցկեանս Նախագահ Ալեք Մանուկ-եան, որ ըստ։

ԳԵՐԱՀՆՈՐՀ ՄՐԲԱՂԱՆ ՀԱՅՐ,
ՍԻՐԵԼԻ ՀԱՆԴԻՍԱԿԱՆՆԵՐ.

Առաջին անգամը չէ որ կ'այցելենք Եղիպտոս սակայն, այս ուղեւորութիւնը տարբեր բնոյթ մը ունի. անիկա ուխտագնացութիւն մըն է դէպի այն օրհնեալ հողը, ուր ծնունդ առաւ Բարեգործականը 1906-ի գարնան պայծառ օր մը։ Աւխտագնացութիւն մըն է տարածութեան մէջ և մանաւանդ՝ ուխտագնացութիւն մը՝ ժամանակին ու պատմութեան մէջ։

Անխուսափելորէն մեր մտածումները կ'երթան Զատկուան այն բախտորոշ թուականին, երբ Պօղոս Նուպար փաշայի ապարանքը համախմբուած հոյլ մը ազգայիններ հիմը կը դնէին համազգային մէծ Միութեան մը, որ հետզհետէ իր հովանին պիտի տարածէր բովանդակ աշխարհի հայութեան վերեւ, կերպով մը իր դրոշմը գնելով իւրաքանչիւր հայուկեանքին վրայ։

Հայկական Բարեգործական Ծննչանուր Միութիւնը ծնունդ կ'առնէր իրական եւ ազգակող կարիքէ մը, որուն դիմաց չէ՞ր կընար դիմանալ սիրա ունեցող որեւէ հայ, առաւել եւս, հայու ազնուակոյն սիրաը ունեցող Պօղոս Նուպար փաշա, Երանդ Աղաթօն, Տոքթ. Տաղաւարեան, Եագուալ Արթին փաշա եւ իրենց միւս նուիրեալ գործակիցները։ Այդ օրերուն, հայ գիլպացին ու շինականը օգնութիւն կ'աղերսէին աշխարհէն՝ իրենց աւանդական կեանքը շարունակել կարենալու համար պապեան-

Ցկեանս Նախագահը Առաջնորդ Արբազան Հօր Հ. Բ. Մ. Մ-ի վերան անդամութեան վկայագիրը յանձնած պահում

կան հողի վրայ. այդ սրտառուչ աղերսանքը իր խօսքուն արտայայտութիւնը գտած է հայ պանդիսութեան երգիչ Մելքոն Կիւրձեանի մէկ դիմումին մէջ որ ուղղուած էր նուպար փաշային լսելով։ «Գաւառի հայութիւնը ահուելի կարուութեան մէջ է։ Մեր պարարտ հոգերը անմշակ եւ ամուլ են. կորուցի ձեռքեր, որոնք կրնան ամբանալ արօրին վրայ եւ խոփը իջեցնել արտին ընդերջներուն մէջ, դատարկ էն։

«Վասնզի՝ երկրագործական նորագոյն գործիքներ չկան։

«Վասնզի՝ ցանքի համար ցորենն ու գարին չունին։

«Վասնզի՝ չունի՞ն, չունի՞ն, չունի՞ն...

«Շում հասէք...

«Ահաւասիկ կը դիմեմ ձեզի, բարձրապատիւ կաշա, մեր հողերուն ձայնովը, մեր առներուն հեւքովը։

Այսպէս, հայ գրողին ձայնով ամբողջ հայ ժողովուրդն էր որ կ'ողբար իր կարիքը։ Ու մեր լուսամիտ հիմնադիրները, որքան ալ սրաի մարդ՝ ազգին կը նուիրէին Միութիւն մը, որուն առաքելութիւնը ոչ թէ ըլլար ողորմութիւն բաշխել, այլ սորվեցնել հայ ժողովուրդին ինքնիրեն օգնել, իր սեփական ուժերով ոտքի կանգնիլ եւ իր հայու արժանապատուութիւնը մաքուր ու բարձր պահել։

Այսօր, ամբողջ հայ ժողովուրդն է որ միաքու-

ուխտի կուգայ դէպի այս օրհնեալ հողը, իր երկիւ-
զած սէրը մատուցանելու հոյլ մը լուսապայծառ
հայերուն որոնք ազգին առւին Բարեգործականը:
Ու մէնք, այստեղ Փիզիքապէս գալով բոլորին ակ-
նարկները կը տերենք մէզի հետ. մէնք բնունաւոր-
ւած ենք բոլորին կարօտով ու յարդանքով, զորս
կ'ուզենք մատուցանել մեր անմահ հիմնադիրնե-
րուն, ու թեթեւցած վերադառնալ՝ Միութիւնը դնե-
լու իր հարիւրամեակի փառապանծ ճանապարհին
վրայ:

Ձեզմէ շատեր իրենց ամբողջ կեանքը այս հո-
վին վրայ անցուցած ըլլալով՝ հաւանարար վար-
ժուած ըլլան նուպար փաշաներու յիշատակով ապ-
րելու, երբեմն, անտարբեր անցնելու նուպար փա-
շայի ապարանքին առջեւէն, ուր հիմը գրուցաւ
նախախնամական մէծ Միութեան: Սակայն, Բարե-
գործականով ապրող սիփիւռքի հայութեան համար
այս առիթը միտքի ճամբորդութիւն մընէ մեր պատ-
մութեան մէջ. հարուստ վերապրումերու եւ մա-
նաւանդ՝ ուխտի վերանորոգման առիթ մըն է ան:
Մէնք բոլորս, պիտի բաժնուինք այս երկին՝ մեր
ուխտին մէջ վերանորոգուած եւ մեր նպատակնե-
րուն մէջ աւելի վճռակամ զարձած ու մեր հոգինե-
րուն մէջ կրելով անմահ պատկերը Պօղոս նուպարի:

Մեր ժողովուրդին ճակատագրուած հայածա-
կան կեանքին պատճառաւ մեր մէծութիւնները յա-
ձախ ծնունդ առին ու գործեցին աշխարհի հեռաւոր
ափերուն վրայ, ինչպէս Միփիթար Արբահայրը՝
Վենեակի մէջ ու Պօղոս նուպար փաշան՝ Եգիպ-
տոսի մէջ:

Այս գաղութին մէջ հայութիւնը գիտացաւ խոտաց
նել մեր ազգին ազնուաղոյն զգացումները եւ շփուե-
լով երոպական քաղաքակրթութեան հետ, եղիպ-
տահայութիւնը գիտցաւ հաստատել ընտանեկան ու
ազգային բարոյական եւ մտաւորական չափանիշ-
ներ, որոնք երկար ատեն տնօրինեցին սփիւռքի
կեանքը:

Եգիպտահայութիւնը ոչ միայն գաղափարներ
ու չափանիշներ ընծայեց գաղութահայութեան, այլ
նաեւ ազգային զեկավարներ՝ որոնք տարածուելով
աշխարհի երևսին՝ կենսագործեցին այդ բարոյա-
կան ու ազգային չափանիշները:

Մէնք կ'ուզենք գնահատանքով ու երախտագի-
տութեամբ նշել թէ եգիպտահայութիւնը, ամերի-
կահայ գաղութին հետ, հանդիսացած է ամէնէն ա-
ւելի նուիրաերող գաղութը: Ան նուիրաբնրած է ո՛չ
միայն իր տեղական ազգային կեանքի բարօրութեան
համար, այլ նաեւ՝ ուրիշ գաղութներու կարիքնե-
րուն համար: Սակայն, վերջին շրջանին գաղութին
նուրացումով՝ ան չէ կարողացած իր երեմնի գերը
շարունակի՝ զոհաբերութեան թէ զեկավարութեան
մարզերէն ներս:

Եգիպտահայութեան ամէնէն կարեւոր ընծան
սփիւռքայութեան՝ կը հանդիսանայ Բարեգործա-
կանը, որ կա՛յ ու կը մնայ, եւ ամէն օր քիչ մը ա-
ւելի կ'ամի սփիւռքի մէջ:

Դուք բոլորդ պէտք է հպարտ զգաք որ Բարե-

գործականը հայութեան նուիրող գաղութի մը չա-
ռաւիղներն էք, անխախտ կերպով կառչած մեր ազ-
գային աւանդութեամբ:

Եգիպտահայութիւնը հայ ժողովուրդին ընծա-
յեց ոչ միայն Բարեգործականի բարոյական գոյու-
թիւնը, այլ զայն օժտեց նաեւ լայն կարելիութիւն-
ներով:

Բազմաթիւ բարերարներ ժամանակի ընթացքին
եկան իրենց աւանդն ու ժառանգութիւնը յանձնել
Միութեան, որպէսզի ան չմնար միայն իրեւ ազ-
նիւ մտածում, բարեսիրական զգացում եւ վաղուան
յոյս, այլ կարողանար դրապէս եւ զործնապէս ծա-
ռայել մեր ժողովուրդին:

Մինչեւ այսօր տակաւին այդ պատուական ա-
ւանդութիւնը կը շարունակուի այս գաղութին մէջ.
արդարեւ, տակաւին վերջերս բարերարուհի Տիկին
Սաթենիկ Զագըր եկաւ պատկառելի կալուածով մը
օժտելու Բարեգործականը, արժանանալով մեր բո-
լորին գնահատանքին եւ մեր հիմնադիրներու օրհ-
նութեան:

Երբ մեր Միութեան Շօմեակին ասիթով կը
մտարեկներ այն հակայական աեղը զոր ան կը գրաւէ
մովանդակ զաղութահայութեան կեանքին մէջ,
իսկապէս հրաշալի երեւոյթի մը ասցեւ կը գտնենք
մենք զմեզ. հրաշալի բայց ոչ զարժանալի: Արդա-
րեւ, երբ մեր անմահ հիմնադիրները ձեւ, կերպա-
րանք ու գաղափարական մը կուտային Միութեան,
իրենց որոշումները կը բխէին մեր ժողովուրդի
պատմութեան ու հոգիին խորունկ ճանաչումէն: Ա-
նոնք լաւ կը ճանչնային հայ ժողովուրդը:

Անոնք Բարեգործականը դրին նպաստ բաշխող
կազմակերպութենէ մը շատ աւելի բարձր գիրքի մը
վրայ. որպէսզի երբ վերանար նպաստի գործը՝ Բա-
րեգործականն ալ չկնքէր իր վախճանը. Ծնդհակո-
ւումնին, ան քայլ պահէր հայութեան առօրեային հետ
եւ հաղորդակից մնար անոր բոլոր ժամանակներու
կարիքներուն:

Մանաւանդ ինքը՝ Նուպար փաշա, լաւ կը ճանչ-
նար իր ժողովուրդը, ամէնէն վսեմ առաքելութեանց
մէջ ծառայած ըլլալով՝ անոր: Արդարեւ, Պօղոս
Նուպար իր վերջին պատգամին մէջ կ'ըսէր – «Յօ-
ժարակամ նուիրեցի կեանքին վերջին մասը Հայկա-
կան դատին, եւ, աւա՛զ, ապրեցայ մեր ցեղին ա-
հաւոր յուսախարութիւնները...»: Այդ աղետալի
օրէն ի վեր, իմ ճգմուած սիրաս իր վերքերով միայն
ապրեցաւ, վերքեր զորս զգացում մը միայն ամո-
քեց, այն՝ որ չզադրեցայ մեր սիրելի Միութեան հա-
մար ունենալէ այն խորունկ զգացումը, որ երկիւ-
ղածօրէն պիտի պահէմ մինչեւ վերջին շունչը»:

Ուրեմն, մեր մէծ երազին խորսակումէն ետք՝
Նուպար փաշա իր ազգասիրական զգացումներուն
խորհրդանիշը կը տեսնէր Բարեգործականին մէջ,
զոր ան կը գիտէր մեր ժողովուրդի պատմականն
ուստի ութեան ուղիին վրայ: Միութեան կը վստահ-
ուէր ազգապահապանման գեր մը որ անխուափելի-
օրէն մէկ երեսն էր մեր ազգային զատիքն: Նուպար
փաշա Բարեգործականը կը տեսնէր իր ազգապահ-

պանման դերին մէջ. ազգապահպանում՝ ի խնդիր Նուպար փաշայի եւ մեր բոլորի ազգային երազի իրադործման:

Երբ փոքրիկ Հայաստան մը կազմուեցաւ Արարատի փէշերուն, Նուպար փաշա, անկախ այնտեղ տիրող քաղաքական պայմաններէն, հոն տեսաւ վերականգնումը մեր պատմական հայրենիքի մէկ բեկորին, ու Բարեկործականը լծեց ազգահաւաքի գործին, առաջին հերթին որբեր տեղափոխելով Հայաստան, ապա՝ ստարելով այնտեղի շինարարութեան ու վերելքին:

Այսօր, բարեկախտութիւն է տեսնել թէ այդ փոքրիկ Հայաստանը ոչ միայն կարիքը չունի արտասահմանի օժանդակութեան, այլև ինքն է որ կ'օժանդակէ սփիուքի հայութեան՝ առաջին հերթին մատակարարելով կենարար մշակոյթ:

Այդ պատճառով էլ որ մենք եւս, հետեւելով Նուպար փաշայի լուսաւոր ուղին, Բարեկործականը կը տեսնենք իր ազգային համապարփակ առաքելութեամբ, մերժելով սահմանել զայն նպաստ բաշխող կազմակերպութեան մը նեղ կոչումին:

Այդ կոչումին կը բարի նաեւ Բարեկործականի լայնածաւալ գործունէութիւնը՝ կրթական, երիտասարդական, մշակութային եւ գաղափարական բնագաւառներէ ներս:

Ենչուելու համար Բարեկործականի բազմակողմանի եւ ընդարձակ ընոյթը, դարձեալ Նուպար փաշա կ'ըսէր. — «Հայկական Բարեկործական Ընդհանուր Միութիւնը իրեն համազգային բարեկործական ընկերութիւն, փոքրիկ հանրապետութիւն մընէ»:

Հետեւաբար, երբ այսօր մէր ուխտը կը նորոգ- նէք, վճռած կ'ըլլանք նաեւ պահել Բարեկործականի այս ընդհանրական դիմագիծն ու ամբողջական առաքելութիւնը:

Բարեկործականի կատարած դերը արժանաւորապէս գնահատուեցաւ մեր մէծ հայրապետներէն, ազգային զեկավարներէն ու մտաւրականներէն:

Միայն Ամենայն Հայոց օրուան Հայրապետը՝ Խրիմեան Հայրիկը չէր որ կ'օրհնէր Բարեկործականը, անոր ծննդեան օրերուն; Այլ Մայր Աթոռի բոլոր հայրապետները բերին իրենց օրհնութիւնն ու օժանդակութիւնը՝ յաջորդող տանամետակներուն: Խսկ ամէնէն յուղիչ ու խրախուսիչ վկայութիւնները եկան մէր այսօրուան Հայրապետէն, Վաղդէն Կաթողիկոսէն, Բարեկործականի ներկայ ժամանակներու ծաւալուն եւ ազգապարծան գործունէութեան նկատմամբ:

Արգարեւ, մեզի համար Բարեկործականը անգամ մըն ալ ծնաւ, երբ վազդէն լլ. Կաթողիկոսը անդամագրուեցաւ. 1956-ին, իր անդրանիկ ճամբորգութեան ընթացքին, այսուել Գահիրէի մէջ, նոյնիքն Բարեկործականի ծննդավայրին մէջ:

Իսկ վեհափառ Հայրապետը մէր Միութեան 75-ամեակը կ'ողջունէր միեւնոյն խանդավառութեամբ, իր սրբատառ կոնդակին մէջ արձանագրե-

լով — «Այսպէս է որ երեք քառորդ դար շարունակ, աշխարհի վրայ ուր որ հայ սիրտ մը կը բարախէ, այնտեղ բոյն դրած են Հայկական Բարեկործական Բնդհանուր Միութեան գաղափարականը եւ տուափելութիւնը, իրեն ազգային-հասարակական առողջութիւնը, հայ ազգի բնածին առաջնութիւնները միահամար քութի ու կղայրասիրութեան շաղախով»:

Համազգային ընդհանուր ակնածանքի արժանացած, այսպիսի հոգեխոռով մարդունումի և օրհնութեան արժանացած կազմակերպութիւն մը չի կրնար համարիլ իր կոչումէն ու վաղուան առաքելութեանէն: Այլ ընդհակառակն, վճռակամութեամբ կը դիմէ դէպի իր ապագան, յայտարարիլով թէ Բարեկործականը պիտի մնայ իր ուղիին վրայ, պիտի շարունակէ ծառայել Հայութեան, որքան որ ալ անչդ ըլլան վտանգները եւ որքան որ ալ սպառնալից րլլան փոթորիկները:

Այս վճռակամութիւնը մեզի կը հասնի մեր հիմնագիրներուն պատզամով ու կը ձգտի դէպի գալիք ժամանակները:

Մէր սիրտին վրայ պարտք կը զգանք այսօր մէր զնահատանքի ու երախտագիտութեան խօսքը արտասանել եղիպատացի ժողովուրդին, անոր օրհնեալ հողին, որոնք ոչ միայն հիւրընկալեցին Բարեկործականին ծնունդն ու աճումը, այլև, եղայրաբար գորգուրացին մէր պատուական հայ գաղութիւն վրայ ու սատարեցին անոր բարօրութեան, ինչպէս նաեւ հոգեւոր ու կրթական ծրագիրներուն:

Մանաւանդ, մենք կ'ուզենք մէր անձնական հիացումը յայտնել Ձեր վսեմաշուք նախագահին, Տիար Անուար Սատաթին, որ կը ջանայ ներքին բարգաւաճում բերել Եղիպատոսին, ինչպէս նաեւ տեւական խաղաղութիւն՝ աշխարհի այս շրջանի տառապեալ ժամանակաշար գորգուրդներուն:

Իսրաէ յաջորդութիւն կը մաղթենք իր ճիկերուն ու ծրագիրներուն, որպէսզի խաղաղութեան մէջ ապրի ու բարգաւաճի եղիպատացի ժողովուրդը եւ անոր հետ նաեւ եղիպատահայ գաղութիւն:

Շուտով վերջ կը գտնէ մէր ուխտագնացութիւնը Եղիպատոսի մէջ ու մենք պիտի հեռանանք Ձեզմէ ամէնէն վառ տպաւրութիւններով եւ զգացումներով: Խորապէս շնորհակալ ենք մեզի վերապահ ընդունելութեան համար, որ եղիպատահայ գաղութիւն սիրելի աւանդութիւններէն մէկն է:

Կը վերադառնանք մենք մէր պատասխանատութեանց գլուխը, աւելի ողեւրուած Ձեր նութիրումով եւ ջերմացնող զգացումներով:

Կը վերադառնանք՝ Ձեր ձայները մէր ականջին, մէր հիմնագիրներուն տեսիլքը մէր աչքերուն եւ անոնց պատզամը մէր սիրտերուն մէջ: Շնորհակալութիւն բոլորից:

ՇՔԱԽՈՒՄԲԸ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻՈՅ ՄԷՋ

Մայիսի 4-ին, Եղիպատոսի Կեղրոնական Յանձնահագույքի անդամ Պրի. Պերճ Թէրզիանի առաջնորդութեամբ՝ յորեւեանկան շքախումբը ժամանեց Աղեքսանդրիա, ուր 1907 թ. հիմնուած է Միութեան անդրանիկ մասնաճիզր:

Սուրբ Պօղոս-Գևորգոս եկեղեցոյ շրջարակին մէջ գտնուող եղիպատահայ պանծալի գէմքերու շիրիմներուն այցելութենէն ետք, ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեան եւ իր շքախումբին անդամները այցելեցին Ազգ. Առաջնորդարան եւ Պօղոսեան Ազգ. Վարժարան, ուր պատշաճօրէն լնդունուեցան: Երեկոյեան՝ Հ.Մ.Բ.-Նուալարի մարգարաշին մէջ տեղի ունեցաւ թէյասեղան-ընդունելութիւն, որուն ընթացքին բաշխուեցան Հ.Բ.Բ.Ա. ի եւ Հ.Մ.Բ.Ա.-ի վեթերաններու վկայագրերը:

Աւելի ուշ, «Մերքը ա՛Ալեքսանդրի»-ի մէջ արուած ճաշկերոյթին ընթացքին ելոյթ ունեցան Պրի. Վ. Սեֆերեան, Տոքթ. Կ. Անսուրեան Առաջնորդական փոխանորդ Խոսհակ Ծ. Վ. Ղազարեան, տեարք Պ. Թէրզիան, Է. Մարտիկեան, Մ. Զարագանէլեան: Վերջին խօսովը եղաւ ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեան, որ ըստւ.

Աղեքսանդրիոյ՝ Ազգ. Խշանառութեան յուշամուլը, Նախագահ Ա. Մանուկեանի յամանուած պահում:

Հոգեշնորհ Հայր Սուրբ

Սիրելի Բարեկամներ.

Բարեգործականի 73-ամեակի այս ուխտագնացութեան մէջ անկարեւի էր որ մենք զանց առնէինք պատմական Աղեքսանդրիա քաղաքը, որ նշանակալից աեղ մը ունեցած է ոչ միայն մեր մշակոյթի պատմութեան մէջ, այլ նաև համաշխարհային մշակոյթի պատմութեան մէջ: Աղեքսանդրիոյ հուշակառը վարուս կարծէք խորհրդանիշ մը եղած է հին աշխարհին իմացական լոյս բաշխելու:

Մինչեւ անգամ մեր պատմահայրը եկած է իր միտքին լոյսը բռնկեցնելու այդ փարոսին եւ լուսաւորելու այն ժամանակուան հայ աշխարհն ու պատմութիւնը, սակայն, Աղեքսանդրիան, աւելի մօտիկ ժամանակներուն եղած է ազգային ու ժառանձական եղանակներով, գրողներով, դպրոցներով ու ժողովուրդով:

Դէպի Եղիպատոսի այս օրհնեալ հողը կատարած մեր ուխտագնացութեան ընթացքին մենք կ'անցնինք այն ճամբաններէն, ուր տակաւին ունահետքը կը մնան այդ նշանաւոր անձնաւորութեանց, եւ դուք, Ձեր ազգային նուիրեալ գործունէութեամբ կը շարունակէք անոնց աւանդութիւնը:

Եղիպատոս օրբանը հանդիսացաւ Բարեգործականի իսկ Գահէրէն վերջ Աղեքսանդրիան է որ մեծ ներդրում մը կատարեց Բարեգործականի կեանքին մէջ: Մեծ Միութեան ամէնէն անուանի բարերարներէն Մելգոնեան եղայրներ այս պատմական քաղաքին կը պատկանէին, ու վստահաբար այնտեղ իրենց սեփական աշքերով վկայած էին թէ ինչպիսի կենսական գործ մը կը կատարէր Բարեգործականը եւ անոնք անսակարկ կերպով իրենց աւանդը յանձնած էին անոր:

Տակաւին վերջին ժամանակներուն Աղեքսանդրահայութեան մօս այնքան խորունկ եղած է սէրն ու համականքը Բարեգործականի հանդէպ, որ խումբ մը գիտակից երիտասարդներ, աշխարհի տարրեր զաղութիւններուն մէջ, եւ մասնաւորաբար Ամերիկայի ու Բանաստայի մէջ, նուիրումով փարած են Բարեգործականի առաքելութեան: Չենք խորհրդի թէ անոնց բոլորին ալ Աղեքսանդրիային գալը զուգագիպութեան մը արդիւնքը ըլլայ:

Այսպէս, Միսաք Հայկենց, Արշաւրի Կէօնճեան, Արթո Համբարձումեան, Բարսեղ Գարթաւեան, Պետրոս Փիանտարեան, Արա Մուշիկեան եւ հաւանաբար ուրիշներ, սնած եւ հասակ առած են Աղեքսանդրիոյ ազգային կեանքին մէջ եւ ապա եկած ու նուիրուած Բարեգործականին, զենսական գեր մը կատարելով իւրաքանչիւրը՝ իրեն սահմանած հանգամանքին մէջ:

Մենք չնորհակալ ենք որ դուք մեղի տուիք այդ երիտասարդութիւնը, եւ դուք կրնաք հապատ զգալ անոնցմով:

Բարեգործականը բոլոր ժամանակներուն աւ վերանորոգուելու կարիքն ունի. որպէսզի կարողանայ իր ազգային առաքելութիւնը շարունակել ըստիւքահայ կեանքի մէջ: Միութիւնը դոյլութեան

Նախագահ Ա. Մանուկյան խօսք կ'առնէ Աղեքանդրիոյ Հ.Մ.Ը.
Մ. Նուպարի դաշտին վրայ կազմակերպուած թէյասեղանի ընթաց-
ֆին:

Նախագահ Ա. Մանուկյան եւ Տիկինը կը կտրեն յոբելիմական կար-
կանդակը, Սերք տՊետքանտրիի սրահներուն մէջ կազմակերպ-
ուած ճաշկերոյը ին ընթացքին:

կոչուեցաւ այս հողին վրայ 75 տարիներ առաջ: Անոր հիմնադիրները տեսած էին հսկայ կարիքը այդպիսի կազմակերպութեան մը. սակայն, վստահ չէին թէ որքանով ան պիտի գար իրազործել իրենց երազները: Այսօր, երեք քառորդ դար վերջ, երբ յանկարծ մեր հիմնադիրները արթննան ու կշռեն հարեգործականի վաստակը, ամբողջ աշխարհի երևին, պիտի հաստատեն թէ Միութիւնը գերազանցած է մինչեւ անգամ իրենց ամէնէն համարձակ նախատեսութիւնները:

Բարեգործականի անմահ հիմնադիրը, Պողոս Նուպար փաշա, 1922-ին, վերյիշելով Միութեան հիմնադրութեան պարագաները, կ'ըսէր. — «Մեր վրայ խուժող բոլոր գժբախտութիւնները ցոյց տուին թէ Հ.Բ.Լ. Միութեան ստեղծումը ո՞ր աստիճան կը համապատասխանէր պէտքի մը: Արդարեւ, երբ քանի մը բարեկամներու հետ 1906-ին հիմնեցինք զայն՝ հեռու էինք երեւակայելէ բնոյթն ու անհունութիւնը թշուառութեանց»:

Բարեգործականը ասաւին օրէն լայն բացար իր թեւերը Հայաստանէն մինչեւ սփիւռքի հեռաւոր անկիւնները եւ սատարեց այդ թշուառութեանց բարձումին: Նախայնամական եղաւ. Բարեգործականի նպաստը վերածնող Հայաստանին — Նուպարացէնի հիմնադրութեամբ, Մարի Նուպար մայրանոցով, ակնարուժարանով եւ ապա լենինականի աղէտեալ-Վարուն ընծայած իր հսկայ օժանդակութիւններով ան միանգամընդիշտ հաստատեց թէ՝ հ'նչ որ կը ծաղկի հայրենի հողին վրայ, կը մնայ պատմութեան համար, կը մնայ յաւերժորէն: եւ ամէն հայու պարտականութիւնն է սատարել հայրենի ժողովուրդին, այնտեղ ծաղկող մշակոյթին ու կենցաղին:

1920-ական թուականներէն սկսեալ Բարեգործականը սատարած է նաեւ ազգահաւաքի գործին, միշտ հաւատալով թէ հայութիւնը իր պատճեական հողին ու խարիսխին վրայ ամելով է որ կրնայ շարունակել իր գարաւոր պատմութիւնը:

Բարեգործականի հայաստանի ժողովուրդը կարիքը չունի ներկայիս այդպիսի օժանդակութեան մը, այլ ընդհակառակն, ինքն է որ ձեռք կ'երկարէ հիմա արտասահմանի հայութեան, ինչպէս տեսանք մենք իրանանի հայութեան վիճակուած աղէտին ընթացքին:

Իսկ մշակոյթն ու գրականութիւնը որոնք կը տեսեղծուին Հայաստանի մէջ ու կը մասակարարւին արտասահմանին, կը հանդիսանան անփոխարինելի աւելն մը, որ կը սատարէ արտասահմանի մշակութային կեանքի աշխուժացման եւ հայապահպանման գործի գորացման:

Բարեգործականը, Հայաստանին ընծայած իր օժանդակութեան զուգահեռ ձեռք մեկնեց նաև ըսփիւռքի հայութեան. եւ հետզհետէ իր գործունէութեան հիմնական մարզը կը մնայ արտասահմանը, որ միշտ ենթակայ է աղէտներու եւ մնայուն կերպով ծով կարիքներու մէջ է: Այնքան ատեն որ ըսփիւռք մը գոյութիւն ունենայ՝ անպակաս պիտի

մնան ազգային աղէտները եւ անսպայման նախախնամական դեր մը պիտի վերապահուի Բարեգործականին:

Իսկ Բարեգործականը իր բնոյթով միշտ պատշաճող եղած է պայմաններուն եւ հայ կեանքի ելեւէ ջներուն: Հոն ուրագար առած է կարիքը խնամատարական աշխատանքի՝ Միութիւնը լծուած է կրթական ու մշակութային անփոխարինելի գործունէութեան մը, կենսունակ պահելով հայութեան սիրտին զարկը:

Բարեգործականը ձիշտ ըմբռնուած ու գնահատուած են Բարեգործականի դերն ու կոչումը հայ կեանքին մէջ, եւ անոնք ամենաշերժ խօսքերով նկարագրուած են մեր հայրապեաններուն, գրագէտներուն ու ազգային գործիչներուն կողմէ: Խրիմեան Հայրիկէն մինչեւ մեր այժմու հոգեւոր պետերը հաւատացողներն ու ջատազուները հանդիսացած են անոր ազգային առաջելութեան:

Մեր գրագէտ եկեղեցականներէն, Պոլսոյ հոգեւոյս Պատրիարք Գարեգին Արք. Խաչատրեան, հետեւեալ բացատրութեամբ նկարագրած է մեր Միութիւնը. — «... Ան ո՛չ լոկ որբախնամ մարմին մըն է, ո՛չ ալ նպաստամատոյց կազմակերպութիւն մը, ո՛չ գտղափարական կուսակցութիւն մը, ո՛չ ալ տնօսեական-փիլիսոփայական աղանդաւորութիւն մը, եւ ո՛չ կրօնական-յարանուանական հիմնարկութիւն մը...: Այս բոլորէն վեր, եւ այս ամէնուն բիւրեղացած ծցմարութեամբը սնանելու աստակ, զուարաբին շունչով ոգեւորուած հայութեան սղին անխարդախ արտայայտութիւնն է ան»:

Այսպիսի հեղինակաւոր առաջնորդներու վկայութիւնն է որ վստահութիւն ներշնչած է մեր անդամակցութեան, ժողովուրդին ու մանաւանդ մեր բարեգործականին, այն զիտակցութեամբ թէ ազգային ամէնէն հիմնական նպաստակներուն է որ կը սատարեն: Այսպէսով աճած ու ծաւալած է Բարեգործականի գրամագլուխը:

Ոմանք կը խորհին թէ այդ գումարներն են միակ գրամագլուխը Բարեգործականին. սակայն, մենք համոզուած ենք թէ Բարեգործականի հարցութեանը իր մարզկային դրամագլուխն է, իր հաւատաւոր անդամներն են, իր բարեգործներն են, գործիչներն են, որոնցմով կը կառավարուի Բարեգործականը եւ իբրեւ բարիք ու լոյս՝ կը բաշխուի հայութեան: Եւ ատկաւին, զուք էք Բարեգործականի գրամագլուխը, սիրելի բարեկամներ. Բարեգործականի աշխարհացրի ընտանիքն է այդ գրամագլուխը որ շունչ ու կենդանութիւն կը պարզեւէ զորդին:

Այսօր, մեզի հետ է այդ ընտանիքը, ան մեր կողքին կանգնած՝ ցնծութեամբ ու երջանկութեամբ կ'ողջունէ Միութեան 75-ամեակը եւ վստահութեամբ կը նայի գալիք 75 տարիներուն:

Շնորհակալ ենք ձեր հիւրասիրութեան, նուէրներուն համար. մեր բոլորին բարեմաղթութիւնները երկար եւ երջանիկ օրերու:

ԼԱՌԱԳԱ-ՆԻԿՈՍԻԱ.

Մայիսի 6-ին, Եռօրեայ այցելութեամբ Կիպրոս ժամանեց Միութեան ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեան և իր շքախումբը՝ բազմաթիւ անդամներով: Անոնք այցելեցին երկրին միութենական մասնաձիւղերը, կրթական և ազգային հաստատութիւնները:

Մայիսի 8-ին, Նիկոսիոյ «Հելթըն» պանդոկին մէջ տրուեցաւ Հ.Բ.Է.Մ.-ի մասնաճիւղերուն տարեկան միացեալ պարահանդէսը, որուն ներկայ եղան Կիպրոսի Հանրապետութեան նախագահ Սփերոս Քիփրիանու, ցկեանս նախագահը, շքախումբի անդամները և Համակերպներու հոծ բազմութիւն մը:

Իր խօսքին մէջ նախագահ Քիփրիանու յայտնեց՝ թէ արտաքին գործոց նախարարի հանդամանքվ, ՄԱԿ-ի մէջ արծարծած էր Հայկական հարցը, և թէ ուրիշ առիթ ներկայանալու պարագային՝ դարձեալ եւ աւելի ուժգործէն պիտի պաշտպանէր Հայերու արգար դատը:

Ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեան՝ իր պատասխան խօսքին մէջ շնորհակալութիւն յայտնեց Պրն. Քիփրիանուի հայասէր վերաբերումին և հետաքրքրութեան համար, եւ շեշտեց, թէ ՄԱԿ-ի մէջ Հայկական դատին արծարծուիլը՝ բոլոր հայերուն երախտակիտութիւնը ապահոված էր:

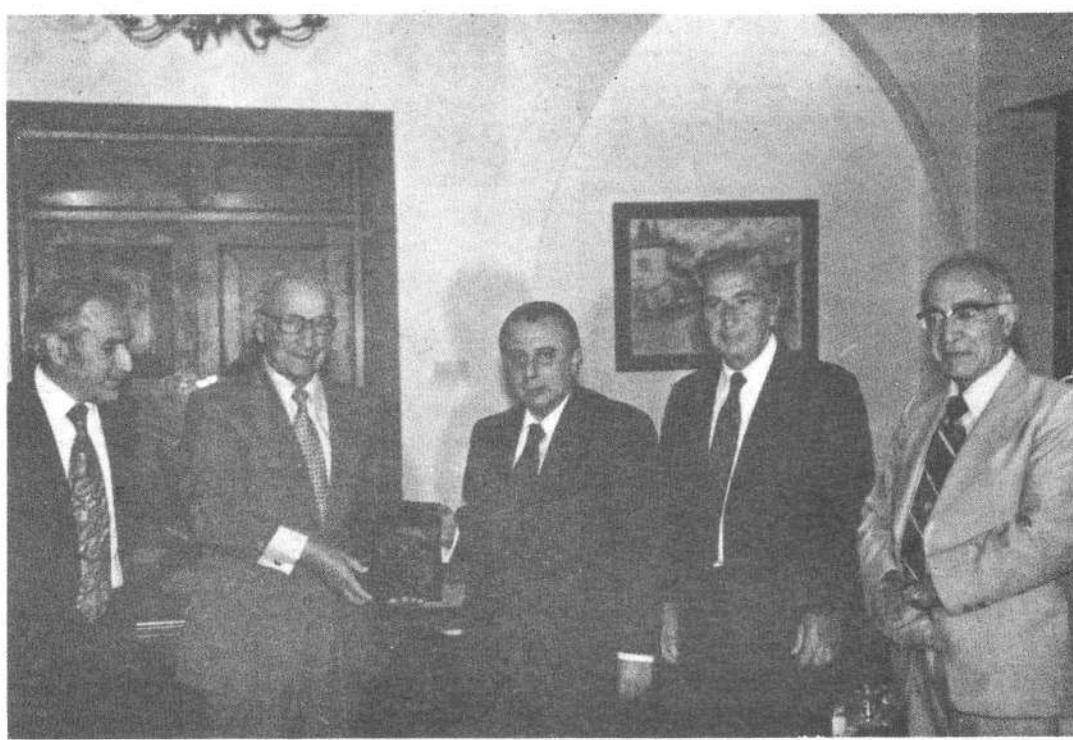
ՓԱՐԻԶԻ ՅՈՒԹԵԼԵԱՆԱԿԱՆ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹԸ

Միութեան 75-ամեակի յորելեանական ճաշկերոյթը տեղի ունեցաւ Մայիսի 9-ին, Փարիզի «Էնթերգունթինոնթալ» շքեղ պանդոկին մէջ, ի ներկույթեան հինգ հարիւր հարաբեկաներուն, որոնց կը ներկայացնէին Ֆրանսահայութեան զարդարն շրջանակները, Գանատայի, Արժանթինի, Զուիցերիոյ, Խտալոյ, Յունատանի, Գերմանիոյ, Անգլիոյ, Լիբանանի և Սուրբոյ մտանաձիւղերը:

Այս շքեղ ճաշկերոյթը կը վայելէր բարձր հովանաւորութիւնը Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայութապետին, որ այս հանդիսաւոր առիթով՝ անձամբ ներկայ էր: Պատույ սեղանին չուրջ՝ Վեհափառ Հայրապետին եւ ցկեանս նախագահին կողքին տեղ գրաւած էին Նուապար ընտանիքին հարազարաները, պետական և եկեղեցական բարձրաստիճան անձնաւորութիւնները, միութենական ղեկավար զէմքեր:

Ցկեանս նախագահ Ալեք Մանուկեան իր խօսքին մէջ հաստատեց՝ թէ Փարիզի մէջ կայացող այս հանդիսաւոթիւնը կը կազմէր պազարնակէալ այն հանդիսաւոթիւններուն, որոնք կազմակերպուեցան զանազան գաղութներու մէջ:

Վեհափառ Հայրապետին կուռ ձառը կը ներկայացնէնք ամբողջութեամբ:

Կիպրոսի հանրապետութեան նախագահը կ'ընդունի ցկեանս Կայացական կանք Ա. Մանուկեանը եւ իր շքախումբի անդամները, հանրապետութեան պալատին մէջ:

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԽՕՍՔԸ

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ 75- ԱՄԵԱԿԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԵԱՆ

—●—

Կանցնին տարիներ ու տասնամեակներ, կուզան
ու կ'երթան սերուղներ, եւ ահա արդէն երեք
քառորդ գար, բայց հայ ազգի ծոցին մէջ միշտ
նոյն գաղափարականով եւ մշտանորով իրապ'որ-
ծումներով կը գոյատեւէ կազմակերպութիւն մը,
միակը, որ կայ ու կանգոն պիտի մնայ տեւա-
պէս, ինչքան ատեն այս արեւին տակ պիտի ապրի
մեր ժողովուրդը, ինչքան ժամանակ հայ սիրո
մը պիտի բարախէ այս աշխարհի վրայ:

Այդ կազմակերպութիւնը Հայկական Բարեգոր-
ածկան Ընդհանուր Միութիւնն է:

Այսօր, կանգնած հայկական այս մեծ միութեան
եօթանասունհինդամեակի սեմին, հարց պէտք է
տանք, թէ ո՞րն է գաղտնիքը այս ճշմարտութեան,
որո՞նք եւ հիմքերը այս երեւոյթին:

Պատասխանելով այս հարցին, նախ պէտք է
հաստատենք թէ Հ. Բ. Ը. Միութիւնը ի սկզբանէ
իր գոյութեան իմաստը, իր առաքելութիւնը
խարսխած է մարդկային ամենաազնիւ զգացում-
ներուն՝ քրիստոնէական գութի, բարի գործի եւ
եղբայրասիրութեան վրայ: Զգացումներ, որոնք
կը յատկանշեն, կը մարմնաւորեն մարդկային
կեանքը բժբոնելու եւ ապրելու բարոյական գա-
ղափարականը:

Երկրորդ՝ Հ. Բ. Ը. Միութիւնը՝ քրիստոնէա-
կան-բարոյական իր այս առաքելութիւնը ուխտած
է ծաւալել ու տարածել համայն հայութեան
կեանքի հորիզոնին վրայ եւ եղբայրական օգնու-
թեան ձեռք երկարել բոլորին, հայ ազգի բոլոր
զաւակներուն անխտիք: Հ. Բ. Ը. Միութիւնը
հատուածական չէ, սահմանափակ չէ, կողմնակ-
ցական չէ: Ան ճշմարիտ հայկական է, ճշմար-
տապէս բարեգործական է եւ ճշմարտապէս ընդ-
հանուր մեր ազգին կը ծառայէ, համազգային է:
Այսպէս է որ իր երեք քառորդ դարեան գործու-
նէութեան ընթացքին Հ. Բ. Ը. Միութիւնը իր
բարերար ու շինարար նպաստը առանորէն ըն-
ծայած է մեր ժողովուրդին, տագնապալի ժա-
մանակներուն մանաւանդ: Վերջին 75 տարիներու
ընթացքին չէք գտներ հայ կեանքի մէջ տագնա-
պալի մէկ ըրջան, չէք գտներ ազգանուէր ու հայ-

րենացէն մէկ կարեւոր ձեռնարկ, ուր ներկայ
չուլայ Հ. Բ. Ը. Միութիւնը, օգնութիւն եւ բա-
րիք բաշխող իր ձեռքերով, սկսեալ Մայր Հայաս-
տանէն մինչեւ հայ սփիւռքի ամենահեռաւոր
ափերը:

Բարեգործական այս մեծ Միութիւնը յատկա-
նչող լուսաւոր նկարագիրն է նաև՝ անոր ողե-
կան միասնութիւնը, գաղափարակցութիւնը եւ
սերտ գործակցութիւնը Հայաստանեայց Առաքե-
լական Եկեղեցւոյ հետ: Բարեգործականի մար-
դիկ, ի սկզբանէ եւ մինչեւ այսօր եղած են հայ
քրիստոնէայ հոգիներ եւ հաւատարիմ զաւակ-
ները Հայոց Մայր Եկեղեցւոյ: Այս կը նշանակէ
թէ Հ. Բ. Ը. Միութեան երջանկայիշտակ հիմ-
նագիրները եւ անոր յետագայ ղեկավարները գիտ-

ցած են իրենց կեանքի ու գործունէութեան լաստը ամրացնել մեր ազգի հոգեկան ամենախոր, ամենաամուր ու ամենաանսասանելի վէմին վրայ, որ Հայ Առաքելական Եկեղեցին է, ահա մօտ երկու հազար տարիներէ ի վեր: Եւ պատահական չէ որ Քարեգործականը իր գոյառման առաջին օրերէն մինչեւ մեր օրերը տեսալէս վայելած է գնահատանքը, խրախուսանքը եւ օրհնութիւնը Հայոց Հայրապետներուն:

Եկեղեցին հայկական, բարձր բերդը հաւատքին մեր պապերուն, իր պատմական սուրբ առաքելութեան ճանապարհին, Հ. Բ. Բ. Միութիւնը կը ճանչնայ իրեւ իր ամենահարազատ ու իր ամենահաւատարիմ բարի գործակիցը: Ահաւասիկ երրորդ հիմնական նկարագիրը Հ. Բ. Բ. Միութեան:

Այսպէս ահա կը ներկայանայ մեզի, այսօրուաններուն, Հ. Բ. Բ. Միութիւնը իր եօթանասունեւ հինգ տարիներու կեանքով ու վաստակով:

Տարիներու եւ իրադարձութիւններու հոլովոյթով կը փոխուին, այս՝, մեր ժողովուրդի կեանքի պայմանները, կը փոխուին ազգային կարիքները, կը փոխուին ապագայի հեռանկարները, սակայն այս մեծ Միութեան գործելու հիմնական նպատակներն ու ոգին կը մնան անփոփոխ, անշփոթել յստակ:

Մեր օրերուն Հ. Բ. Բ. Միութիւնը, միշտ հաւատարիմ իր աւանդներուն, նույիրուած է մեր ազգին ամենայժմէական, ամենահամայական գործին, որն է անոր զաւակներուն մէկ ու ամբողջ ու անբաժան պահպանումը սփիւրքի տարածքի վրայ իրեւ Հայ Եկեղեցական եւ մշակութային համայնքներ:

Զօրացնել Հայաստանեայց Եկեղեցին, հետզհետէ ամուր հիմքերու վրայ կազմակերպել Հայ Եկեղեցական համայնքները արտասահմանի Հայութեան մէջ, աւելի ու աւելի բիւրեղացնել քրիստոնէական առաքինութիւնները մեր ազգի զաւակներուն անհատական եւ Հայաքական կեանքին մէջ, մեր պանդուխտ ժողովուրդի դիտակցութեան մէջ վառ պահել լոյսերը Հայ մշակոյթի հին ու նոր արժէքներուն, զարկ տալ մանաւանդ Հայ կրթական գործին ի խնդիր պահպանման մեր մայրենի լեզուին եւ մեծ կարեւորութիւն ընծայել երիտասարդութեան Հայեցի դաստիարակութեան, ահա մեր կարծիքով այն հրամայականները, որոնք կը ծառանան այսօր բոլորիս առջեւ, Հայ ժողովուրդի պատմութեան ներկայ բախտորոշ ժամանակաշրջանին: Ահաւասիկ, հետեւաբար, հրամայականներ, որ կը զրուին նաեւ Հ. Բ. Բ. Միութեան գործունէութեան ճամբուն այսօր:

Մեր հրաւէրն է եւ մեր յորդորը, որ նեղոսի ափերուն 1906-ին ծնած ու մեր ազգի գոյատեւման նուիրուած այս մեծ Միութիւնը, յարատեւմշանորոգ ճիգերով լծուի սփիւրքի ճամբաներուն վրայ տարուքերուող Հայոց նոր սերունդներու ինքնութեան պահպանութեան գործին, ամուր կառչած մեր հաւատքին եւ մեր մայրենի լեզուին:

Վերջերս Երեւանի մեր ծանօթ պատմաբաններէն մին կ'ըսէր «Հայ ազգութիւն մինուս հայերէն լեզու, հաւասար է ոչ Հայ ազգութեան»:

Հ. Բ. Բ. Միութեան նշանաբանը թող ըլլայ լուսապայծառ Խաչատուր Արովեանի պատգամը «ազգը պահողը հաւատն է եւ լեզուն»: Հ. Բ. Բ. Միութիւնը այսօր իր գոյութեան հիմնական նպատակը թող հոչակէ ամենօրեայ հայկական դպրոցներու հիմնադրումը եւ կազմակերպումը սփիւրքի ամբողջ տարածքի վրայ:

Մեր օրերուն, սփիւրքի հայութեան համար չկայ աւելի այժմէական, աւելի հրամայական առաջարանք: Դպրոցաշէն գործի իրականացումը մեծագոյն ընծան պիտի ըլլայ՝ պարզեւուած վերածնած մեր Մայր Հայրենիքին, ձեր հայաստանցի քոյրերուն ու եղբայրներուն: Նաեւ Սուրբ Էջմիածնը եւ Հայոց Հայրապետը այս կը սպասէ ձեզմէ:

Այսպիսով, Հ. Բ. Բ. Միութիւնը՝ է՛, եղած է միշտ եւ հետզհետէ առաւել չափով պիտի զառնայ արտասահմանի հայութեան ինքնապատման ու ինքնապահման ամենահզօր դրսեւորումներէն մին:

Հայեր բոլոր երկիրներէն, միացէք, ձեռք ձեռքի տուէք Հ. Բ. Բ. Միութեան հովանիին տակ եւ միշտ ոգեշնչուած բարի գործի քրիստոնէական գաղափարականով, պայծառ պահեցէք սփիւրքի հայութեան ինքնապահման առաջարարական պիտակցութիւնը:

Մենք կը հաւատանք Հ. Բ. Բ. Միութեան քրիստոնէական բարյական զաղափարականին, մենք կը հաւատանք անոր հաւատարմութեան մեր Մայր Եկեղեցիին Հանդէպ, մենք կը հաւատանք անոր հայապահման առաքելութեան:

Մեր այս հաւատքը, մեր օրերուն առաւել հաստատուն է եւ անայլայլ, որովհետեւ համազգային այս մեծ կազմակերպութեան գլուխը կանգնած է հաւատաւոր քրիստոնեայ, Հայ ազգի հարազատ զաւակ, տեսիլք ունեցող, իմաստուն եւ առատած անձնաւոր թիւն մը, ցկեանս նախազահ հոչակուած Ալեք Մանուկեանը, որ իր անհամար բարեկործութիւններով եւ ազգաշէն

ձեռնարկներով, սփիւռքի հայութեան ծոցին մէջ կը հանդիսանայ մեր ժամանակներու մեծագոյն հայր, մեր օրերու «զօրապլուխը առաքինեաց», որ իր շուրջը հաւաքած նոյն հոգին կրող, նոյն տեսիլքներով լուսաւորուած մաքուր եւ բարի ձեռքերով մարդիկ, բարձունք բարձունք կ'առաջ-նորդէ Հայկական Բարեգործական Բնդհանուր Միութիւնը:

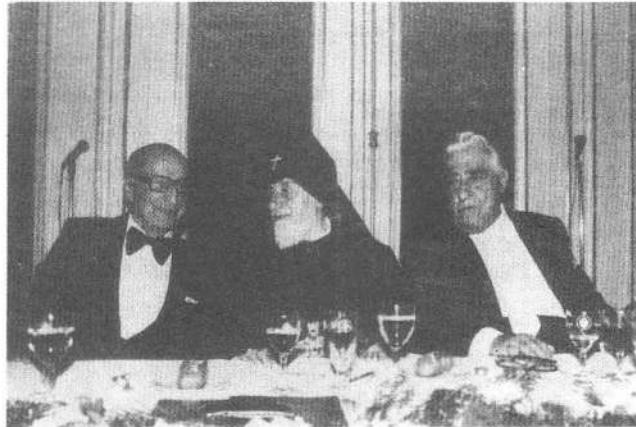
Սուրբ կրական Հայաստան աշխարհէն եւ Մայր Աթոռ Սուրբ էջմիածնէն ողջոյն եւ օրհնութիւն Բարեկործականի եօթանասունեւհինգ տարիներու ազգանուէր մեծ վաստակին:

Ողջոյն եւ օրհնութիւն մեծագործ նախագահ Ալեք Մանուկեանին, իր նուիրեալ գործակիցներուն եւ Միութեան բոլոր բարեսիրտ անդամներուն:

Թող Տէրը Հ. Բ. Բ. Միութեան պարգևէ նոր ծաղկում, նոր լոյս, նոր փառք:

«Փառք, պատիւ եւ խաղաղութիւն ամենայնի որ գործէ զբարի», (Հռոմ. Բ. 10):

Արդ՝ «Այսուհետեւ եղբարք իմ սիրելիք, հաս-տատուն եղերուք, անչարժ կացէք, առաւել լե-րուք ի զործ Տեառն յամենայն ժամ, զիտասջիք զի վաստակին ձեր ոչ են ընդունայն առաջի Տեառն» (Ա. Կորթ. ԺԵ. 58): Ամէն:

Պատույց սեղանին կեդրոնը Վեհափառ Վազգէն Ա. իր ազին ունենալով ցկեան նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանը եւ իր ծախին՝ Ֆրանսայի Շրջ. Յանձնաժողովի Ատենապետ Տիար նախույն Պիուլի Բեան:

ՑԿԵԱՆՍ ՆԱԽԱԳԱՀ Տ. ԱԼԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆԻ ԽՕՍՔԸ ՊՕՂՈՍ ՆՈՒՊԱՐ ՓԱՇԱՅԻ ԴԱՄԲԱՆԻՆ ԱՌՋԵՒ

Եկած ենք սիրտի պարտք մը հատուցանելու մեծանուն հայուն՝ Պօղոս Նուպար փաշայի յիշատակին: Ժամանակի հեռաւորութենէն, ու գերեզմանի լուութենէն անդին, ան կը խօսի սերունդներուն, կը խօսի՝ իր գործով ու կը խօսի իր սրտառուչ պատգամով:

Բարեկործականին 75-ամեակին առիթով այդ պատգամը կը դառնայ աւելի ուժեղ ու աւելի իմաստալից. այդ պատգամը կուգայ մեզի երեք քառորդ դարու խորքէն ու կը խոստանայ հնչել նաեւ դալիք ժամանակներուն:

Մենք, ժառանդորդներս Նուպար փաշայի ագույին երազին, քանիցս եկած ենք լուռ ու սրտակիք զրոյց մը ունենալու այստեղ անոր հոգին հետ. եկած ենք ու մեր սիրտին սափորը լեցուցած ներշնչումով ու մեկնած:

Ֆրանսայի այս հիւրընկալ ծոցին մէջ ապաստան գտած այս հողակոյտը իր մէջ կը պահէ աճիւնները Մեծ Հայու մը. աճիւններ, որոնք Հայաստանը ապրեցան, անոր վէրքերով արիւնեցան, եւ անոր յոյսերով թեւաւորուեցան. աճիւններ՝

որոնք հայութեան տուին իր ամենամեծ բարեսիրական կազմակերպութիւնը՝ երբ գեռ կենդանի սիրտ էին եւ գթառատ հոգի: Եւ վերջապէս, աճիւններ՝ որոնք յաւերժական լուութեան տըխրութիւնը կուլան այս դամբանաքարի ծանրութեան տակ:

Այսօրուան մեր այցը պատմական կրկնակին շանակութիւն մը ունի. նախ անոր համար որ Հայոց Հայրապետը կուգայ իր օրհնարքը ներկայութեամբ երկիւղածութիւն բերելու այս պահին: Նաեւ բացառիկ է այս այցը անոր համար, որ այսօր կուգանք մեծ հայուն ընծայելու այն ինչ որ ինք տուած էր ազգին 75 տարիներ առաջ: Արդարեւ, այսօր մեզի հետ այստեղ ուխտի կուգայ Բարեկործականի բովանդակ անդամակցութիւնը. կուգայ ու խորչը պատմութիւնը մեր հիւնագիրին կը բերէ Միութեան 75 տարուան կեանքի պատմութիւնը՝ աւելի հարստացած, ճոխացած, կոթողային իրագործումներով փառաւորուած ու խորապէս հայացած:

Այդ անդամակցութիւնը կուգայ մեր միջոցաւ ուստեղու այս շիրիմին առջեւ որ իր ուսերուն վրայ ու սիրտին մէջ պիտի կրէ Բարեգործականը, անոր սրբազն առաքելութիւնն ու վաղուան տեսիլը:

Կը հասնի՞ արդեօք մեր ձայնը շիրիմէն անդին, ուր լոյսերու մէջ իր յաւիտենական հանդիսարկ'ապրի մեր մեծ Տեսանողը՝ Մեծն Պօղոս Նուպար փաշա:

Բայց այդ ձայնը կ'արձագանդէ մեզի՝ մեծ հայուն պատգամով որ՝ ամէն Բարեգործականի անդամ մնայ առաքեալը բարիին, դառնայ տարածիլը լոյսին եւ ըլլայ ուխտեալը մեր ազգային դատին:

Կը խոնարհինք մենք անդամ մըն ալ այս շիրիմին առջեւ եւ այդ պատգամը մեր սիրտին, կը հեռանանք այս մենաստանէն, միշտ մեր հետ կենդանի պահելով Նուպար փաշայի յիշտակը, անոր անունն ու վաստակը:

Կը հեռանանք ասկէ՝ մաղթելով որ Նուպար փաշայի յաւիտենական նինջը ըլլայ անխռով, որովհետեւ իր սրբազն գործը շարունակողներ պիտի ըլլան միշտ:

Տէր եւ Տիկ Ալեք Մանուկեան
Պօղոս Նուպար Փաշայի շիրիմին առջեւ:

ԼՈՆՏՈՆԻ ՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Յորելեանական ճաշկերոյթներու վերջինը աեղի ունեցաւ Խոնառնի «Թոյլը Կարտըն Հոթէլը» ընդարձակ ճաշուրահին մէջ, 250 հրաւիրեալներու ներկայութեան:

Գեղարուեստական հանդիսութենէն ետք, խօսք առաւ ցկեանս նախագահը, Հ.Բ.Լ.Մ.-ի կոթողական վաստակին, մերօրեայ ազգային կարիքներուն եւ Միութեան վրայ ծանրացած պատասխանասուութիւններուն մասին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

1981 ի Մայիսի առաջին օրերը եզրիպտահայ պատմութեան մէջ անջնջելի յիշտառակներով պիտի արձանագրուին: Արդարեւ, համաշխարհային չափանիշով Հ.Բ.Լ.Մ.-ի Աղամանդեսոյ Յորելեանական սարքասութեանց շարքը սկսաւ Միութեան ծննդաւ վայրը Գահիքէն, սրոնց իր թանկապին ներկայութեամբ պատուեցին Միութեան ցկեանս նախագահ Տէր եւ Տիկին Ալեք Մանուկեան եւ անոր ընկերացող չքախումբի անդամները:

Այժմ, երբ Յորելելեանական հանդիսութիւնները իրենց լրումին հասած են, հրապարակաւ սրտազին չորհակալութիւն կը յայտնենք Եղիպտահայ հասրակութեան անխտիր, ինչպէս նաև բոլոր անոնց, հանդիսութեանց շարքը սկսաւ Միութեան ծննդաւ ըլլան անոնք անհատ կամ կազմակերպութիւն, ովնք սիրայօժար սատարեցին կազմակերպուած հանդիսութեանց յաջողութեան:

Հ.Բ.Լ.Մ.-ի 75ԱՄԵԱԿԻ
ՅՈՒԵԼԻՆԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱԴԻՐ ՑԱՆՉՆԱԽՈՒՄՔ

ՀՐԱԻԻՐԱԳԻՐ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԻ

Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Կեդրոնական Վարչական Ժողովը այսու կը հրաւիրէ Միութեան բոլոր իրաւասու անդամները ներկայ գտնուելու 68րդ Ընդհանուր ժողովին, որ պիտի գումարուի ՇԱԲԱԹ, ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 24, 1981, առաւօտեան ժամը 10ին, Հ. Բ. Ը. Միութեան Կեդրոնին մէջ, 585 Սետր Ռիվը Ռոտ, Սետր Պրով, Ն. Ճ., ԱՄՆ:

Ներկայս 68րդ Ընդհ. ժողովին համար տրուած միակ հրաւիրագիրն է: Կը խնդրենք հետեւարար Միութեան յարգոյ իրաւասու անդամներէն, որ անձնապէս ժողովին ներկայ ըլլան վերոյիշեալ քուականին եւ կամ ամենէն ուշը մինչեւ Հոկտեմբեր 2, 1981 իրենց փոխանորդագրերը յանձնեն Հ. Բ. Ը. Միութեան Ընդհանուր Տնօրէնին կամ զանոնք զրկեն հետեւեալ հասցէին..-

Armenian General Benevolent Union
Central Board of Directors
585 Saddle River Road
Saddle Brook, N. J. 07662, U.S.A.

ՕՐԱԿԱՐԳ

1. Ներկայացում եւ վաւերացում 1980 տարեշրջանի ընդհանուր տեղեկագրի:
2. Ներկայացում եւ վաւերացում 1980 տարեշրջանի ընդհանուր հաշուետութեան:
3. Մասնակի ընտրութիւն Կեդրոնական Վարչական ժողովի:
4. Մասնակի ընտրութիւն Հաշուեքննիչ Յանձնախումբի:
5. Նկատառում ձուլման՝ Ամերիկայի Հ. Բ. Ը. Միութեան, Տեղաուեր Ընկ. ի, մէջ Հ. Բ. Ը. Միութեան, Տեղաուեր Ընկ. (Կեդր. Վարչ. ժողովը կը յանձնարարէ վաւերացնել ձուլման համաձայնագիրը):
6. Առաջարկներ եւ քելադրութիւններ:
7. Գնահատանքի բանաձեւեր:

Ի ԴԻՄԱՑ ԿԵԴՐ. ՎԱՐՉ. ԺՈՂՈՎԻ

Ռ. ԿՐԵԿԲՐԻ
Ատենադպիր

Ա. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
Ատենապետ

Մայիս 11, 1981 Սետր Պրով, Ն. Ճ.